અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

કચરુલાલ ભગીરથ અગ્રવાલ અને અન્ય

વિ.

મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય અને અન્ય

૨૨ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૪

[અરજિત પસાયત અને સી.કે. ઠક્કર, ન્યાયમૂર્તિ]

દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩—કલમ ૧૩૩(૧)(બી)—જાહેર ત્રાસ (પબ્લિક ન્યુસન્સ)—વેપાર અથવા વ્યવસાય દ્વારા—તેનો વ્યાપ અને ક્ષેત્ર—ઠરાવ્યું : કોઈ વેપાર અથવા વ્યવસાયને કલમ ૧૩૩(૧)(બી) ના અમલ હેઠળ લાવવા માટે, એ દર્શાવવું આવશ્યક છે કે જાહેર સુખાકારીમાં નોંધપાત્ર દખલગીરી હતી અને જનતાનો મોટો વર્ગ હાનિકારક રીતે પ્રભાવિત થયો હતો—આ કલમ

પાછળનો ઉદ્દેશ્ય અને હેતુ અનિવાર્યપણે જાહેર ત્રાસ અટકાવવાનો છે અને તેમાં તાકીદની ભાવના સંકળાયેલી છે.

અપીલકર્તા નં. ૧ સૂકા મરચાંના જથ્થાબંધ વેપારી હતા. સૂકા મરચાંનો સંગ્રહ કરવા માટેનું તેમનું ગોડાઉન રહેણાંક વિસ્તારમાં હતું. તે વિસ્તારના રહીશોએ સબ–ડિવિઝનલ મેજિસ્ટ્રેટ (એસડીએમ) સમક્ષ સીઆરપીસીની કલમ ૧૩૩ હેઠળ ફરિયાદ દાખલ કરીને એવી રાવ કરી હતી કે મરચાંના સંગ્રહ અને લોડિંગ તથા અનલોડિંગના કારણે તે વિસ્તારના રહીશોના સ્વાસ્થ્ય અને શારીરિક સુખાકારી પર પ્રતિકૂળ અસર પડી રહી છે. કેસની તપાસ કર્યા પછી, એસડીએમને જણાયું કે અરજદારોએ જાહેર ત્રાસ અને શારીરિક અસુવિધા સાબિત કરી છે અને તેથી અપીલકર્તાને ગોડાઉનમાં મરચાંનો સંગ્રહ અને પરિવહન ન કરવા અને તેમાં સંગ્રહિત તમામ માલ હટાવી લેવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો. રિવિઝનલ કોર્ટે ઠરાવ્યું કે એસડીએમે સામાવાળાનો વ્યવસાય જાહેર ત્રાસ ઊભો કરે છે તેવું ઠરાવવામાં ભૂલ કરી હતી. ફોજદારી રિવિઝનમાં હાઇકોર્ટે રિવિઝનલ કોર્ટનો આદેશ બાજુ પર રાખ્યો અને ઠરાવ્યું કે કલમો ૧૩૩(૧)(બી) અને ૧૩૮ હેઠળ આદેશ પસાર કરવા માટે જરૂરી શરતો પૂર્ણ થઈ હતી.

આ કોર્ટ સમક્ષની અપીલમાં, અપીલકર્તાએ એવી દલીલ કરી હતી કે વ્યવસાયનું સંચાલન સમુદાયના સ્વાસ્થ્ય અથવા શારીરિક સુખાકારી માટે હાનિકારક હતું તે સ્થાપિત થયું ન હતું; કે એસડીએમ અને હાઇકોર્ટે એ પાસાંની તપાસ કરી ન હતી કે શું એસડીએમ પાસે વેપારના સંચાલન અથવા માલ રાખવાનું નિયમન કરતા નિર્દેશો પસાર કરવાની હકુમત હતી.

અપીલ ફગાવતાં, કોર્ટે

ઠરાવ્યું : ૧. હાઇકોર્ટનો ચુકાદો કોઈપણ ક્ષતિથી પીડાતો નથી. અપીલકર્તાઓ દ્વારા જે રીતે માલ સંગ્રહિત કરી શકાય અથવા સંબંધિત પ્રવૃત્તિઓ કરી શકાય તે અંગે જો કોઈ સૂચનો આપવામાં આવે તો એસડીએમ નિયમનકારી સ્વરૂપનો આદેશ પસાર કરીને તેના પર વિચાર કરી શકે છે. આ જોગવાઈઓ દ્વારા જ માન્ય છે જે જોગવાઈ કરે છે કે એસડીએમ આવી પ્રવૃત્તિઓનું નિયમન કરી શકે છે. [૬૦૬–એચ; ૬૦૭–એ; ૬૦૭–બી]

૨. સીઆરપીસીની કલમ ૧૩૩ હેઠળની કાર્યવાહીનો હેતુ જનતાના વિવિધ સભ્યો વચ્ચેના ખાનગી વિવાદોનો નિકાલ કરવાનો નથી. વાસ્તવમાં

તેઓ સમગ્ર જનતાને અસુવિધાઓ સામે રક્ષણ આપવાના હેતુથી છે. સીઆરપીસીની કલમો ૧૩૩ અને ૧૪૪ ની જોગવાઈઓ વચ્ચેની સરખામણી દર્શાવે છે કે જ્યારે અગાઉની કલમ વધુ વિશિષ્ટ છે ત્યારે પછીની કલમ વધુ સામાન્ય છે. તેથી, અગાઉની કલમમાં વિશેષ રીતે પૂરો પાડવામાં આવેલ ત્રાસ પછીની કલમની સામાન્ય જોગવાઈઓમાંથી બહાર કાઢવામાં આવે છે. કલમ ૧૩૩ હેઠળની કાર્યવાહી ફોજદારી સ્વરૂપ કરતાં દીવાની કાર્યવાહીના સ્વરૂપની વધુ છે. જ્યારે અગાઉની કલમ હેઠળનો આદેશ શરતી છે, ત્યારે પછીની કલમ હેઠળનો આદેશ આખરી (સંપૂર્ણ) છે. [૬૦૫–સી; ૬૦૬–જી]

૩. કલમ ૧૩૩(૧)(બી) એવા વેપાર અથવા વ્યવસાય સાથે સંબંધિત છે જે સ્વાસ્થ્ય અથવા શારીરિક સુખાકારી માટે હાનિકારક હોય. તે પોતે સમુદાયની શારીરિક સુખાકારી સાથે સંબંધ ધરાવે છે અને તેવા કૃત્યો સાથે નહીં કે જે પોતે ત્રાસજનક નથી પરંતુ જેના દરમિયાન જાહેર ત્રાસ આચરવામાં આવે છે. આ કલમના અમલ હેઠળ કોઈ વેપાર અથવા વ્યવસાય લાવવા માટે, એ દર્શાવવું આવશ્યક છે કે જાહેર સુખાકારીમાં નોંધપાત્ર દખલગીરી હતી અને જનતાનો મોટો વર્ગ હાનિકારક રીતે પ્રભાવિત થયો હતો. કલમ ૧૩૩(૧)(બી) માં 'સમુદાય' શબ્દનો અર્થ કોઈ ચોક્કસ ઘરના રહીશો તરીકે લઈ શકાય નહીં. તેનો અર્થ કંઈક વ્યાપક છે, એટલે કે સમગ્ર જનતા અથવા સમગ્ર વિસ્તારના

રહીશો. આ જોગવાઈ "જાહેર ત્રાસ" વાળા પ્રકરણમાં આવે છે તે હકીકત જ આ પાસાંની સૂચક છે. જોકે, તે દરેક કેસની હકીકતલક્ષી પરિસ્થિતિ પર આધાર રાખશે અને કોઈપણ જડ ફોર્મ્યુલા નિર્ધારિત કરવી જોખમી રહેશે. [૬૦૫–ડી–એફ]

૪. સીઆરપીસીની કલમ ૧૩૩ નો અમલ લાવવા માટે મિલકતને તોળાતું જોખમ અને જનતાને પરિણામી ત્રાસ હોવો આવશ્યક છે. સંભવિત ધરાશાયી થવા વગેરેને કારણે જીવન અથવા મિલકતને જોખમમાં પરિણમતું સહવર્તી કૃત્ય એ ત્રાસ છે. કલમ ૧૩૩ પાછળનો ઉદ્દેશ્ય અને હેતુ અનિવાર્યપણે જાહેર ત્રાસ અટકાવવાનો છે અને તેમાં તાકીદની ભાવના સંકળાયેલી છે એ અર્થમાં કે જો મેજિસ્ટ્રેટ તાત્કાલિક પગલાં લેવામાં નિષ્ફળ જાય તો જનતાને ન પૂરી શકાય તેવી હાનિ થશે. આદેશ પસાર કરવામાં આવે તે સમયની ત્રાસની સ્થિતિને તે લાગુ પડે છે અને ભવિષ્યની સંભાવના અથવા પછીના કોઈ સમયે શું થઈ શકે તેને લાગુ કરવાનો તેનો ઈરાદો નથી. તે તમામ સંભવિત ઉપદ્રવો સાથે કામ કરતું નથી અને બીજી બાજુ જ્યારે ત્રાસ અસ્તિત્વમાં હોય ત્યારે લાગુ પડે છે. જ્યારે પછીની કલમ વધુ સામાન્ય જોગવાઈ છે ત્યારે અગાઉની કલમ વધુ વિશિષ્ટ છે. [૬૦૬–ઈ–જી]

વસંત મંગા નિકુંભા વિ. *બાબુરાવ ભીકન્ના નાયડુ,* [૧૯૯૫] સપ્લી. ૪ એસ.સી.સી. ૫૪, નો આધાર રાખવામાં આવ્યો.

સ્ટેટ ઓફ એમ.પી. વિ. *કેડિયા લેધર એન્ડ લિકર લિ. અને અન્ય,* [૨૦૦૩] ૭ એસ.સી.સી. ૩૮૯, નો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો.

હાલ્સબરીઝ લોઝ ઓફ ઈંગ્લેન્ડ, નો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો.

૫. સીઆરપીસીની કલમો ૧૩૩ અને ૧૩૮ નું સંયુક્ત વાંચન દર્શાવે છે કે તપાસ હાથ ધરવી અને કલમ ૧૩૩ હેઠળ પગલાં લેવાના તારણ પર પહોંચવા માટે વિશ્વસનીય પુરાવા હતા કે નહીં તેનો નિર્ણય કરવો એ મેજિસ્ટ્રેટનું કાર્ય છે.

ફોજદારી એપેલેટ હકુમત : ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૩૫૦/૨૦૦૩.

ક્રિમિનલ રિવિઝન એપ્લિકેશન નં. ૧૦૮/૧૯૯૪ માં બોમ્બે હાઈકોર્ટના તારીખ ૧૪.૧૦.૨૦૦૨ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તાઓ વતી વિપિન સાંઘી, કુમારી રૂપાલી ચતુર્વેદી અને રાજેશ પ્રસાદ સિંહ.

રાજ્ય વતી રવિન્દ્ર કેશવરાવ અડસુરે.

સામાવાળા નં. ૨ વતી સત્યજીત એ. દેસાઈ અને વેંકટેશ્વર રાવ અનુમોલુ.

કોર્ટનો ચુકાદો અરજિત પસાયત, ન્યાયમૂર્તિ દ્વારા આપવામાં આવ્યો.

અરજિત પસાયત, ન્યાયમૂર્તિ : દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩ (ટૂંકમાં 'સંહિતા') ની કલમ ૧૩૩ હેઠળ વિદ્વાન સબ–ડિવિઝનલ મેજિસ્ટ્રેટ, સાકોલી (ટૂંકમાં 'એસડીએમ') દ્વારા લેવામાં આવેલા પગલાં અને પસાર કરાયેલા આદેશની કાયદેસરતા બોમ્બે હાઇકોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા માન્ય રાખવામાં આવી હોવાથી, આ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે. એ નોંધવું પ્રસ્તુત છે કે અપીલકર્તાઓએ એસડીએમ દ્વારા પસાર કરાયેલા તારીખ ૭.૨.૧૯૮૯ ના આદેશની કાયદેસરતાને પડકારતી વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, ગોંદિયા સમક્ષ રિવિઝન દાખલ કરી હતી. રિવિઝનલ ઓથોરિટીએ ઠરાવ્યું હતું કે એસડીએમ દ્વારા પસાર કરાયેલો આદેશ કાયદેસર ન હતો. ત્યારબાદ મૂળ દસ અરજદારોમાંથી પાંચ અરજદારો દ્વારા રિવિઝન દાખલ કરવામાં આવી હતી, જેમણે એસડીએમ સમક્ષ કાર્યવાહી શરૂ કરી હતી. ઉપર નોંધ્યા મુજબ હાઇકોર્ટે

આક્ષેપિત ચુકાદા દ્વારા ઠરાવ્યું હતું કે એસડીએમ દ્વારા પસાર કરાયેલો આદેશ કાયદેસર અને યોગ્ય હતો. રિવિઝનલ કોર્ટે તેમાં દખલ કરવી જોઈતી ન હતી.

ફરિયાદીઓના જણાવ્યા મુજબ પૃષ્ઠભૂમિની હકીકતો નીચે મુજબ છે :

મૂળ સામાવાળા મેસર્સ રામચંદ ભગીરથ એ ભગીરથ રામચંદ અગ્રવાલ (હવે મૃત્યુ પામેલ) ની માલિકીની પેઢી છે. તેઓ કિરાણા માલસામાનમાં કમિશન એજન્ટ હતા અને સૂકા મરચાંના જથ્થાબંધ વેપારી પણ હતા. ગોંદિયા શહેરના અંસારી વોર્ડમાં, વિષ્ણુ કુંજ તરીકે ઓળખાતી બે માળની ઇમારતમાં તેમનું ગોડાઉન હતું જ્યાં તેઓ મોટી માત્રામાં મરચાંનો સંગ્રહ કરતા હતા. વિદ્વાન એસડીએમ સમક્ષના અરજદારો અંસારી વોર્ડના રહીશો છે જે મુખ્યત્વે રહેણાંક વિસ્તાર છે. હાલના અપીલકર્તા નં. ૧ સૂકા મરચાંના જથ્થાબંધ વેપારી હોવાથી, દરરોજ સૂકા મરચાં ભરેલા ટ્રકો તેમના ગોડાઉનમાં આવે છે અને ત્યારબાદ તે ખાલી કરીને ગોડાઉનમાં સંગ્રહિત કરવામાં આવે છે. તેવી જ રીતે, તેમના ગ્રાહકોને વહેંચવા માટે સૂકા મરચાંનું લોડિંગ પણ ચાલુ રહે છે. આ ઘણા વર્ષોથી ચાલી રહ્યું છે અને તે એક નિયમિત બાબત બની ગઈ હોય તેવું લાગે છે. જોકે અરજદારોએ એવી ફરિયાદ કરી હતી કે ગોડાઉનમાં સૂકા મરચાંના સંગ્રહ તેમજ તેના લોડિંગ અને અનલોડિંગના કામને કારણે તે વિસ્તારના રહીશોના સ્વાસ્થ્ય

અને શારીરિક સુખાકારી પર અસર પડી હતી અને તેમના માટે વધુ સહન કરવું વ્યવહારિક રીતે અશક્ય બની ગયું છે. તેમના જણાવ્યા મુજબ, મરચાંનું લોડિંગ અને અનલોડિંગ પ્રદૂષણનું કારણ બને છે જેના પરિણામે તે વિસ્તારના ઘણા રહીશો છીંક, ખાંસી, અસ્થમા, ચામડીની બળતરા અને બળતરાની સંવેદનાથી પીડાય છે. તેથી અરજદારોએ આ સંબંધમાં જરૂરી પગલાં લેવા માટે મ્યુનિસિપલ કાઉન્સિલનો સંપર્ક કર્યો હતો. જોકે, મ્યુનિસિપલ કાઉન્સિલે કોઈ પ્રતિસાદ ન આપતાં, અરજદારોએ સંહિતાની કલમ ૧૩૩ હેઠળ વિદ્વાન એસડીએમ, ગોંદિયાનો સંપર્ક કર્યો હતો. વિદ્વાન એસડીએમે હાલના સામાવાળાઓ સામે પ્રથમદર્શી કેસ હોવાનું જણાયા પછી, સંહિતાની કલમ ૧૩૩(૧)(બી) હેઠળ તારીખ ૧૨.૩.૧૯૮૫ નો શરતી આદેશ જારી કર્યો હતો જેમાં તેમને કારણ દર્શાવવા નોટિસ આપવામાં આવી હતી કે શા માટે તેને બહાલ અને આખરી ન કરવો. સદર નોટિસના અનુસંધાનમાં, અપીલકર્તાઓ વિદ્વાન એસડીએમ, ગોંદિયા સમક્ષ હાજર થયા અને જવાબ દાખલ કર્યો. સદર જવાબમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે "વિષ્ણુ કુંજ" ઇમારતનો ગોડાઉન તરીકે ઉપયોગ કરવામાં આવી રહ્યો હતો પરંતુ એ વાતનો ઇનકાર કરવામાં આવ્યો હતો કે સૂકા મરચાંનું લોડિંગ અને અનલોડિંગ વાતાવરણને પ્રદૂષિત કરે છે અને વિસ્તારના રહીશોને શારીરિક ઈજા અથવા અસુવિધા પહોંચાડે છે. એવો નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો હતો કે ગોડાઉન એ પાકું બાંધકામ છે અને જ્યારે પણ લોડિંગ અને અનલોડિંગ કરવાની જરૂર પડે છે ત્યારે પ્રદૂષણ ટાળવા માટે પાણી છાંટવામાં

આવે છે. આ લગભગ ૨૦ વર્ષથી ચાલી રહ્યું છે અને કોઈએ ક્યારેય તે સંબંધમાં કોઈ ફરિયાદ કરી નથી. વિદ્વાન એસડીએમ, ગોંદિયાએ પક્ષકારોને તેમની સંબંધિત દલીલોના સમર્થનમાં પુરાવા રજૂ કરવાની મંજૂરી આપી હતી. તેમણે પુરાવાનો અમુક ભાગ નોંધ્યો હતો અને ત્યારબાદ કેસ વિદ્વાન એસડીએમ, સાકોલીને ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો હતો, જેમણે તપાસ પૂર્ણ કરી હતી. વિદ્વાન એસડીએમ, સાકોલીએ સાક્ષીઓના પુરાવાઓની વિચારણા પર નીચેના તારણો કાઢ્યા હતા, એટલે કે :

(૧) તે વિસ્તારમાં પૂરતી સંખ્યામાં સામાન્ય લોકો સૂકા મરચાંના લોડિંગ અને અનલોડિંગ તથા ગોડાઉનમાં તેના સંગ્રહથી પીડાઈ રહ્યા છે;

(૨) તેના પરિણામે માત્ર તેમના સ્વાસ્થ્ય અને અસુવિધા પર પ્રતિકૂળ અસર પડી નથી પરંતુ કેટલાક લોકો કાયમી ધોરણે પીડાઈ રહ્યા છે એ અર્થમાં કે તેમાંના કેટલાક બીમારી અને વ્યાધિથી પીડાઈ રહ્યા છે;

(૩) સામાવાળાના સાક્ષીઓએ પણ સ્વીકાર્યું છે કે આ ધંધાને કારણે અસુવિધા અને શારીરિક સ્વાસ્થ્યને નુકસાન થાય છે;

બાબતના આ અભિગમમાં, વિદ્વાન એસડીએમ, સાકોલીએ ઠરાવ્યું કે અરજદારોએ જાહેર ત્રાસ અને તેમને થતી શારીરિક અસુવિધા સાબિત કરી છે. પરિણામે, વિદ્વાન એસડીએમ, સાકોલીએ સંહિતાની કલમ ૧૩૩ હેઠળ આદેશ પસાર કર્યો, જેનો મુખ્ય ભાગ નીચે મુજબ વંચાય છે :

"સામાવાળાને આથી નિર્દેશ આપવામાં આવે છે કે તેઓ ગોડાઉન, વિષ્ણુ કુંજમાં મરચાં રાખશે નહીં, સંગ્રહ કરશે નહીં અને તેનું પરિવહન કરશે નહીં કારણ કે તે સમુદાયના સ્વાસ્થ્ય અને શારીરિક સુખાકારી માટે હાનિકારક છે અને તેઓ તેમાં સંગ્રહિત તમામ માલ પણ હટાવી લેશે. આ આદેશ ૨૨મી ફેબ્રુઆરી, ૧૯૮૯ થી અમલમાં આવશે.

સામાવાળાને ફોર્મ નં. ૨૧ માં નોટિસ જારી કરવામાં આવે."

આ આદેશથી વ્યથિત થઈને, હાલના અપીલકર્તાઓએ એડિશનલ સેશન્સ જજ, ગોંદિયાની કોર્ટમાં ક્રિમિનલ રિવિઝન એપ્લિકેશન નં. ૧૭/૧૯૮૯

દાખલ કરી હતી. વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે પક્ષકારો દ્વારા રજૂ કરાયેલા પુરાવાનું પુનઃમૂલ્યાંકન કરવાનું શરૂ કર્યું અને એવા તારણ પર આવ્યા કે વિદ્વાન એસડીએમે સામાવાળાનો વ્યવસાય જાહેર ત્રાસ ઊભો કરે છે તેવું ઠરાવવામાં ભૂલ કરી હતી. તેમણે વધુમાં ઠરાવ્યું કે વિદ્વાન એસડીએમે સામાવાળા વતી રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓની અવગણના કરી હતી અને અરજદારોના પુરાવાઓને ખૂબ વધારે મહત્વ આપ્યું હતું. વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે વધુમાં ઠરાવ્યું કે વિદ્વાન એસડીએમે મૂળ અરજદારોની તરફેણમાં મનસ્વી રીતે પોતાના વિવેકાધિકારનો ઉપયોગ કર્યો હતો અને તેથી, આક્ષેપિત આદેશમાં દખલ કરવા માટેનો આ યોગ્ય કેસ હતો. બાબતના આ અભિગમમાં, વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે મૂળ સામાવાળા દ્વારા દાખલ કરાયેલી રિવિઝન અરજી મંજૂર કરી અને વિદ્વાન એસડીએમ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશને બાજુ પર રાખ્યો. રિવિઝનલ આદેશને બાજુ પર રાખવા માટે મૂળ અરજદારોમાંથી કેટલાક દ્વારા હાઇકોર્ટ સમક્ષ ક્રિમિનલ રિવિઝન એપ્લિકેશન દાખલ કરવામાં આવી હતી.

મૂળરૂપે, દસ અરજદારો હતા, જેમાંથી પાંચ અરજદારોએ પાછળથી અરજી પાછી ખેંચી લીધી હતી. તેથી, મૂળ પાંચ અરજદારોએ હાઇકોર્ટનો સંપર્ક કર્યો હતો, જેણે ઠરાવ્યું કે સંહિતાની કલમ ૧૩૩(૧)(બી) હેઠળ આદેશ પસાર કરવા

તેમજ કલમ ૧૩૮ હેઠળ અંતિમ આદેશ પસાર કરવા માટે જરૂરી શરતો પૂર્ણ થઈ હતી. તે મુજબ તેણે રિવિઝનલ કોર્ટનો આદેશ બાજુ પર રાખ્યો હતો.

અપીલના સમર્થનમાં, અપીલકર્તાઓ તરફથી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે કલમ ૧૩૩ ના વ્યાપ અને ક્ષેત્રને ધ્યાનમાં રાખવામાં આવ્યા નથી. અપીલકર્તા દ્વારા કોઈપણ માલ રાખવાના વર્તનથી સમુદાય પ્રભાવિત થયો હતો તે દર્શાવવા માટે પુરાવા પૂરતા ન હતા. એવું સ્થાપિત થયું ન હતું કે વ્યવસાયનું આવું સંચાલન સમુદાયના સ્વાસ્થ્ય અથવા શારીરિક સુખાકારી માટે હાનિકારક હતું. એવો નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો હતો કે વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે એવું ઠરાવવા માટે હકીકતલક્ષી અને કાનૂની સ્થિતિનું વિશ્લેષણ કર્યું હતું કે સંહિતાની કલમ ૧૩૩ હેઠળ આદેશ પસાર કરવા માટેની મૂળભૂત જરૂરિયાતો ગેરહાજર હતી. વૈકલ્પિક રીતે, એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે એસડીએમ પાસે વેપારના સંચાલન અથવા માલ રાખવાનું નિયમન કરતા નિર્દેશો પસાર કરવાની હકુમત હતી. આ પાસાંની વિદ્વાન એસડીએમ અને હાઈકોર્ટ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી ન હતી. ઘણા લાંબા સમયથી અપીલકર્તા સમુદાયના કોઈપણ સભ્ય દ્વારા કોઈપણ ફરિયાદ વિના વ્યવસાય ચલાવી રહ્યા હતા. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે અપીલકર્તા કમિશન એજન્ટ છે અને તેઓ લાલ મરચાંનો વેપાર કરતા હતા તેવા તારણ પર આવવા માટે કોઈ સામગ્રી

ન હતી. બિન–સૂકા મરચાં સંગ્રહિત કરવામાં આવ્યા હતા અને તે કોઈપણ રીતે સમુદાયના સ્વાસ્થ્ય અને કાનૂની સુખાકારી માટે અસુવિધા અથવા નુકસાન ઊભું કરી શકે નહીં. સમગ્ર સમુદાય પ્રભાવિત થયો હતો તે દર્શાવવા માટે કોઈ સામગ્રી ન હતી. વાસ્તવમાં, વ્યવસાયિક હરીફાઈના કારણે દસ અરજદારોએ વિદ્વાન એસડીએમ સમક્ષ અરજીઓ દાખલ કરી હતી. તેમાંથી પાંચ અરજદારોને પાછળથી સમજાયું કે આ બાબતમાં આગળ વધવું યોગ્ય નથી કારણ કે સંહિતાની કલમ ૧૩૩ ના ઘટકો સંતોષાયા ન હતા અને તેમણે અરજી પાછી ખેંચી લીધી હતી.

તેના પ્રત્યુત્તરમાં સામાવાળાઓ તરફથી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન એસડીએમે હકીકતલક્ષી અને કાનૂની સ્થિતિની વિસ્તૃત તપાસ કરી હતી. એવો નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો હતો કે રિવિઝનલ હકુમતનો ઉપયોગ કરતી વખતે વિદ્વાન સેશન્સ જજે વિદ્વાન એસડીએમ દ્વારા પસાર કરાયેલા સુસંગત અને યોગ્ય આદેશમાં દખલ કરવી જોઈતી ન હતી. તેથી, હાઇકોર્ટે હકીકતલક્ષી અને કાનૂની સ્થિતિનું નવેસરથી વિશ્લેષણ કર્યું અને એવા તારણ પર આવી કે સંહિતાની કલમ ૧૩૩ હેઠળ વિદ્વાન એસડીએમ દ્વારા પસાર કરાયેલો આદેશ ન્યાયી હતો.

કલમ ૧૩૩ અમારા હેતુ માટે જ્યાં સુધી સુસંગત છે ત્યાં સુધી નીચે મુજબ વંચાય છે :

"૧૩૩. ત્રાસદાયક બાબત (ન્યુસન્સ) દૂર કરવા માટે શરતી આદેશ.—

(૧) જ્યારે પણ ડિસ્ટ્રિક્ટ મેજિસ્ટ્રેટ અથવા સબ–ડિવિઝનલ મેજિસ્ટ્રેટ અથવા આ સંબંધમાં રાજ્ય સરકાર દ્વારા વિશેષ રીતે સશક્ત કરાયેલા અન્ય કોઈપણ એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ, પોલીસ અધિકારીનો અહેવાલ અથવા અન્ય માહિતી મળવા પર અને યોગ્ય જણાય તેવો પુરાવો (જો કોઈ હોય તો) લીધા પછી, એવું માને છે કે—

(એ) *** *** ***

(બી) કોઈપણ વેપાર અથવા વ્યવસાયનું સંચાલન, અથવા કોઈપણ માલ અથવા સામાન રાખવો, સમુદાયના સ્વાસ્થ્ય અથવા શારીરિક સુખાકારી માટે હાનિકારક છે, અને પરિણામે આવા વેપાર અથવા વ્યવસાય પર પ્રતિબંધ મૂકવો જોઈએ અથવા તેનું નિયમન કરવું જોઈએ અથવા આવા માલ અથવા સામાનને હટાવી લેવો જોઈએ અથવા તેને રાખવાનું નિયમન કરવું જોઈએ; અથવા

(સી) થી (એફ) *** *** ***

, ત્યારે આવા મેજિસ્ટ્રેટ આદેશમાં નક્કી કરવામાં આવનાર સમયની અંદર, આવો અવરોધ અથવા ત્રાસ ઊભો કરનાર, અથવા આવો વેપાર અથવા વ્યવસાય ચલાવનાર, અથવા આવો કોઈપણ માલ અથવા સામાન રાખનાર, અથવા આવી ઈમારત, તંબુ, બાંધકામ, પદાર્થ, ટાંકી, કૂવો અથવા ખોદકામની માલિકી ધરાવનાર, કબજો ધરાવનાર અથવા નિયંત્રણ ધરાવનાર, અથવા આવા પ્રાણી કે વૃક્ષની માલિકી કે કબજો ધરાવનાર વ્યક્તિને ફરજ પાડતો શરતી આદેશ કરી શકે છે—

(૧) *** ***

(૨) આવા વેપાર અથવા વ્યવસાય ચલાવવાથી દૂર રહેવા, અથવા નિર્દેશ મુજબ તેને હટાવવા અથવા તેનું નિયમન કરવા, અથવા આવા માલ અથવા સામાનને હટાવવા, અથવા નિર્દેશ મુજબ તેને રાખવાનું નિયમન કરવા; અથવા

(૩) થી (૬) *** *** ***

અથવા, જો તે તેમ કરવાનો વાંધો ઉઠાવે, તો આદેશ દ્વારા નક્કી કરવામાં આવનાર સમયે અને સ્થળે પોતાની સમક્ષ અથવા પોતાના તાબાના

અન્ય કોઈ એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ હાજર થવા, અને આદેશને આખરી કેમ ન કરવો તે અંગે હવે પછી જણાવેલી રીતે કારણ દર્શાવવા.

(૨) આ કલમ હેઠળ મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા યોગ્ય રીતે કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ સામે કોઈપણ દીવાની કોર્ટમાં પ્રશ્ન ઉઠાવી શકાશે નહીં."

*** *** ***

કલમ ૧૩૩ હેઠળની કાર્યવાહી સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપની છે. તે સંહિતાના પ્રકરણ ૧૦ ના ભાગ તરીકે દેખાય છે જે જાહેર વ્યવસ્થા અને સુલેહ–શાંતિ જાળવવા સાથે સંબંધિત છે. આ પ્રકરણને ચાર શ્રેણીઓમાં વર્ગીકૃત કરવામાં આવ્યું છે. કલમો ૧૨૯ થી ૧૩૨ "ગેરકાયદે મંડળીઓ" ની શ્રેણી હેઠળ આવે છે. કલમો ૧૩૩ થી ૧૪૩ "જાહેર ત્રાસ" ની શ્રેણી હેઠળ આવે છે. કલમ ૧૪૪ "ત્રાસ અથવા આશંકિત જોખમના તાકીદના કેસો" ની શ્રેણી હેઠળ આવે છે અને છેલ્લી શ્રેણી "સ્થાવર મિલકત સંબંધિત વિવાદો" સાથે સંબંધિત કલમો ૧૪૫ થી ૧૪૯ ને આવરી લે છે. ઉપદ્રવો (ન્યુસન્સ) બે પ્રકારના હોય છે, એટલે કે (૧) જાહેર; અને (૨) ખાનગી. ઈન્ડિયન પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ (ટૂંકમાં 'આઈપીસી') ની કલમ ૨૬૮ માં વ્યાખ્યાયિત કર્યા મુજબ 'જાહેર ત્રાસ' અથવા 'સામાન્ય ત્રાસ' એ સામાન્ય રીતે સમગ્ર સમુદાયને ત્રાસ થાય તેવું કાર્ય કરીને અથવા સામાન્ય હિત માટે જરૂરી હોય તેવું કંઈપણ કરવાની ઉપેક્ષા કરીને જનતા સામેનો ગુનો છે. તે

એક એવું કૃત્ય અથવા ક્ષતિ છે જે સામાન્ય જનતાને અથવા આસપાસમાં રહેતા કે મિલકત ધરાવતા લોકોને કોઈપણ સામાન્ય ઈજા, જોખમ અથવા ત્રાસ પહોંચાડે છે. બીજી બાજુ 'ખાનગી ત્રાસ' સમગ્ર જનતાથી અલગ અમુક વ્યક્તિઓને અસર કરે છે. ઉપાયો બે પ્રકારના હોય છે—દીવાની અને ફોજદારી. દીવાની કાયદા હેઠળના ઉપાયો બે પ્રકારના હોય છે. એક દીવાની કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૦૮ (ટૂંકમાં 'સીપીસી') ની કલમ ૯૧ હેઠળ છે. તેના હેઠળ દાવો થઈ શકે છે અને વાદીઓએ સાબિત કરવાની જરૂર નથી કે તેમને કોઈ વિશેષ નુકસાન થયું છે. બીજો ઉપાય ખાનગી વ્યક્તિ દ્વારા તેને થયેલા વિશેષ નુકસાન માટેનો દાવો છે. ફોજદારી કાયદા હેઠળ ત્રણ ઉપાયો છે. પ્રથમ આઇપીસીના પ્રકરણ ૧૪ હેઠળના ફોજદારી કેસ સાથે સંબંધિત છે. બીજો સંહિતાની કલમો ૧૩૩ થી ૧૪૪ હેઠળની સંક્ષિપ્ત કાર્યવાહી પૂરી પાડે છે, અને ત્રીજો વિશેષ અથવા સ્થાનિક કાયદા હેઠળના ઉપાયો સાથે સંબંધિત છે. કલમ ૧૩૩ ની પેટા-કલમ (૨) એવી ધારણા કરે છે કે આ કલમ હેઠળ મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા યોગ્ય રીતે કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ સામે કોઈપણ દીવાની કોર્ટમાં પ્રશ્ન ઉઠાવી શકાશે નહીં. સંહિતાના પ્રકરણ ૧૦ ની જોગવાઈઓ એવી રીતે ચલાવવી જોઈએ જેથી તે પોતે સમગ્ર સમુદાય માટે ઉપદ્રવ ન બની જાય. જોકે દરેક વ્યક્તિ પોતાની મિલકતનો એવી રીતે ઉપયોગ કરવા માટે બંધાયેલી છે જેથી તેના પાડોશીને કોઈ કાનૂની નુકસાન કે હાનિ ન થાય, તેમ છતાં બીજી બાજુ, કોઈપણ વ્યક્તિને આવી વ્યક્તિ દ્વારા તેની મિલકતના મુક્ત અને સંપૂર્ણ

ભોગવટામાં દખલ કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી, સિવાય કે તેના દ્વારા તેનો આવો ઉપયોગ આવું કાનૂની નુકસાન અથવા હાનિ પેદા કરી રહ્યો છે તેવા સ્પષ્ટ અને સંપૂર્ણ પુરાવા પર. તેથી, કાયદેસર અને જરૂરી વેપારમાં જ્યાં સુધી તે સમુદાયના સ્વાસ્થ્ય અથવા શારીરિક સુખાકારી માટે હાનિકારક હોવાનું સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી દખલ કરવી જોઈએ નહીં. કલમ ૧૩૩ હેઠળની કાર્યવાહીનો હેતુ જનતાના વિવિધ સભ્યો વચ્ચેના ખાનગી વિવાદોનો નિકાલ કરવાનો નથી. વાસ્તવમાં તેઓ સમગ્ર જનતાને અસુવિધા સામે રક્ષણ આપવાના હેતુથી છે. સંહિતાની કલમ ૧૩૩ અને ૧૪૪ ની જોગવાઈઓ વચ્ચેની સરખામણી દર્શાવે છે કે જ્યારે અગાઉની કલમ વધુ વિશિષ્ટ છે ત્યારે પછીની કલમ વધુ સામાન્ય છે. તેથી, અગાઉની કલમમાં વિશેષ રીતે પૂરો પાડવામાં આવેલ ત્રાસ પછીની કલમની સામાન્ય જોગવાઈઓમાંથી બહાર કાઢવામાં આવે છે. કલમ ૧૩૩ હેઠળની કાર્યવાહી ફોજદારી સ્વરૂપ કરતાં દીવાની કાર્યવાહીના સ્વરૂપની વધુ છે. કલમ ૧૩૩(૧)(બી) એવા વેપાર અથવા વ્યવસાય સાથે સંબંધિત છે જે સ્વાસ્થ્ય અથવા શારીરિક સુખાકારી માટે હાનિકારક હોય. તે પોતે સમુદાયની શારીરિક સુખાકારી સાથે સંબંધ ધરાવે છે અને તેવા કૃત્યો સાથે નહીં કે જે પોતે ત્રાસજનક નથી પરંતુ જેના દરમિયાન જાહેર ત્રાસ આચરવામાં આવે છે. આ કલમના અમલ હેઠળ કોઈ વેપાર અથવા વ્યવસાય લાવવા માટે, એ દર્શાવવું આવશ્યક છે કે જાહેર સુખાકારીમાં નોંધપાત્ર દખલગીરી હતી અને જનતાનો મોટો વર્ગ હાનિકારક રીતે પ્રભાવિત થયો હતો. કલમ ૧૩૩(૧) ના ક્લોઝ (બી) માં 'સમુદાય'

શબ્દનો અર્થ કોઈ ચોક્કસ ઘરના રહીશો તરીકે લઈ શકાય નહીં. તેનો અર્થ કંઈક વ્યાપક છે, એટલે કે સમગ્ર જનતા અથવા સમગ્ર વિસ્તારના રહીશો. આ જોગવાઈ "જાહેર ત્રાસ" વાળા પ્રકરણમાં આવે છે તે હકીકત જ આ પાસાંની સૂચક છે. જોકે, તે દરેક કેસની હકીકતલક્ષી પરિસ્થિતિ પર આધાર રાખશે અને કોઈપણ જડ ફોર્મ્યુલા નિર્ધારિત કરવી જોખમી રહેશે.

જ્યાં પણ જાહેર ત્રાસ હોય ત્યાં કલમ ૧૩૩ ની બંદૂકો સક્રિય થાય છે. સંહિતા હેઠળ મેજિસ્ટ્રેટની જાહેર સત્તા એ ત્રાસનો ભોગ બનેલા જનતાના સભ્યો પ્રત્યેની જાહેર ફરજ છે, અને તેથી જ્યારે હકુમતની હકીકતો હાજર હોય ત્યારે તેમણે તેનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. "તમામ સત્તા એક ટ્રસ્ટ છે જેના ઉપયોગ માટે આપણે જવાબદાર છીએ – જે લોકો તરફથી અને લોકો માટે, તમામ ઉદ્ભવે છે અને તમામે અસ્તિત્વ ધરાવવું જોઈએ". વેપારનું સંચાલન સમુદાયના સ્વાસ્થ્ય અથવા શારીરિક સુખાકારી માટે વર્તમાનમાં હાનિકારક હોવું જોઈએ. જે વિસ્તારમાં વેપાર અથવા વ્યવસાય ચલાવવામાં આવે છે તે વિસ્તારના સમુદાયના સ્વાસ્થ્ય અથવા શારીરિક સુખાકારી માટે કોઈપણ સંજોગોમાં તોળાતું જોખમ હોવું જોઈએ. જ્યાં સુધી તે સમુદાયના સ્વાસ્થ્ય અથવા શારીરિક સુખાકારી માટે આવું તોળાતું જોખમ ન હોય અથવા વેપાર અને વ્યવસાયનું સંચાલન વાસ્તવમાં તે સમુદાયના સ્વાસ્થ્ય અથવા શારીરિક સુખાકારી માટે હાનિકારક ન હોય, ત્યાં સુધી કલમ

૧૩૩ હેઠળ આદેશ પસાર કરી શકાતો નથી. સંહિતાની કલમો ૧૩૩ અને ૧૩૮ નું સંયુક્ત વાંચન દર્શાવે છે કે તપાસ હાથ ધરવી અને કલમ ૧૩૩ હેઠળ પગલાં લેવાના તારણ પર પહોંચવા માટે વિશ્વસનીય પુરાવા હતા કે નહીં તેનો નિર્ણય કરવો એ મેજિસ્ટ્રેટનું કાર્ય છે.

સંહિતાની કલમ ૧૩૩ ઉપર નોંધ્યા મુજબ સંહિતાના પ્રકરણ ૧૦ માં આવે છે જે જાહેર વ્યવસ્થા અને સુલેહ–શાંતિ જાળવવા સાથે સંબંધિત છે. તે "જાહેર ત્રાસ" શીર્ષકનો એક ભાગ છે. કાયદામાં વપરાતો "ત્રાસ" (ન્યુસન્સ) શબ્દ ચોક્કસ વ્યાખ્યા માટે સક્ષમ શબ્દ નથી અને હાલ્સબરીઝ લોઝ ઓફ ઇંગ્લેન્ડ માં એવો નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો છે કે :

> "આજના સમયમાં પણ અમુક કૃત્યો અથવા ક્ષતિઓને ત્રાસ તરીકે વર્ગીકૃત કરવામાં આવશે કે પછી તેઓ અન્ય કાયદાકીય ક્ષેત્રો હેઠળ આવે છે તે અંગે સંપૂર્ણ સંમતિ નથી."

વસંત મંગા નિકુંભા વિ. બાબુરાવ ભીકન્ના નાયડુ, [૧૯૯૫] સપ્લી. ૪ એસ.સી.સી. ૫૪ માં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે ત્રાસ એ એક એવી

અસુવિધા છે જે માનવ અસ્તિત્વની સામાન્ય શારીરિક સુખાકારીમાં ભૌતિક રીતે દખલ કરે છે. તે ચોક્કસ વ્યાખ્યા માટે સક્ષમ નથી. સંહિતાની કલમ ૧૩૩ નો અમલ લાવવા માટે મિલકતને તોળાતું જોખમ અને જનતાને પરિણામી ત્રાસ હોવો આવશ્યક છે. સંભવિત ધરાશાયી થવા વગેરેને કારણે જીવન અથવા મિલકતને જોખમમાં પરિણમતું સહવર્તી કૃત્ય એ ત્રાસ છે. સંહિતાની કલમ ૧૩૩ પાછળનો ઉદ્દેશ્ય અને હેતુ અનિવાર્યપણે જાહેર ત્રાસ અટકાવવાનો છે અને તેમાં તાકીદની ભાવના સંકળાયેલી છે એ અર્થમાં કે જો મેજિસ્ટ્રેટ તાત્કાલિક પગલાં લેવામાં નિષ્ફળ જાય તો જનતાને ન પૂરી શકાય તેવી હાનિ થશે. આદેશ પસાર કરવામાં આવે તે સમયની ત્રાસની સ્થિતિને તે લાગુ પડે છે અને ભવિષ્યની સંભાવના અથવા પછીના કોઈ સમયે શું થઈ શકે તેને લાગુ કરવાનો તેનો ઈરાદો નથી. તે તમામ સંભવિત ઉપદ્રવો સાથે કામ કરતું નથી અને બીજી બાજુ જ્યારે ત્રાસ અસ્તિત્વમાં હોય ત્યારે લાગુ પડે છે. એ નોંધવું જોઈએ કે કેટલીકવાર સંહિતાની કલમ ૧૩૩ અને કલમ ૧૪૪ વચ્ચે મૂંઝવણ ઊભી થાય છે. જ્યારે પછીની કલમ વધુ સામાન્ય જોગવાઈ છે ત્યારે અગાઉની કલમ વધુ વિશિષ્ટ છે. જ્યારે અગાઉની કલમ હેઠળનો આદેશ શરતી છે, ત્યારે પછીની કલમ હેઠળનો આદેશ આખરી (સંપૂર્ણ) છે.

(જુઓ સ્ટેટ ઓફ એમ.પી. વિ. કેડિયા લેધર એન્ડ લિકર લિ. અને અન્ય, [૨૦૦૩] ૭ એસ.સી.સી. ૩૮૯).

ઉપર દર્શાવેલા કાનૂની સિદ્ધાંતોની પૃષ્ઠભૂમિમાં, હાઇકોર્ટનો ચુકાદો કોઈપણ ક્ષતિથી પીડાતો નથી.

જોકે, બાકી રહેલો પ્રશ્ન એ છે કે શું વિદ્વાન એસડીએમ નિયમનકારી સ્વરૂપનો આદેશ પસાર કરીને અપીલકર્તાઓ દ્વારા માલ કેવી રીતે સંગ્રહિત કરી શકાય અથવા સંબંધિત પ્રવૃત્તિઓ કરી શકાય તે અંગે આપવામાં આવેલા સૂચનો, જો કોઈ હોય તો, તેના પર વિચાર કરી શકે છે. આ જોગવાઈઓ દ્વારા જ માન્ય છે જે જોગવાઈ કરે છે કે એસડીએમ આવી પ્રવૃત્તિઓનું નિયમન કરી શકે છે. તેથી, તે બાબત પર કોઈ અભિપ્રાય વ્યક્ત કર્યા વિના કે જેના માટે આ બાબતમાં યોગ્ય આદેશો માટે અપીલકર્તાઓ દ્વારા વિદ્વાન એસડીએમ સમક્ષ સામગ્રી રજૂ કરી શકાય છે, અમે નિર્દેશ આપીએ છીએ કે જો કોઈ સૂચન અથવા વૈકલ્પિક વ્યવસ્થા વિદ્વાન એસડીએમના ધ્યાને લાવવામાં આવે તો કાયદા અનુસાર તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં તેના પર વિચાર કરવામાં આવશે.

ઉપરોક્ત અવલોકનો સાથે, અપીલ ફગાવી દેવામાં આવે છે.

કે.કે.ટી. અપીલ ફગાવવામાં આવી.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.